

T.C.
TÜRKİYE İNSAN HAKLARI VE EŞİTLİK KURUMU
2.DAİRE KARARI

Başvuru Numarası : 2021/1166
Toplantı Tarihi/Sayısı : 9.8.2022/15
Karar Numarası : 2022/572
Başvuran : M. A.
Başvuran Vekili : --
Adres : --
Muhatap Kurum/Kişi : Uşak E Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu Müdürlüğü
Muhatap Adres : --

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuran, tutulduğu infaz kurumunda beş yıl boyunca açık görüş hakkının kısıtlandığını; eğitimine devam ettiği üniversitesindeki sınavlara girmek için ödemesi gereken masrafları karşılamasının mümkün olmaması sebebiyle eğitim hakkının dolaylı olarak engellendiğini; denetimli serbestlik tedbirinden faydalanmak için başvurmasına rağmen talebinin haksız yere reddedildiğini iddia etmektedir.

II. İNCELEME SÜRECİ

2. Uşak E Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda tutulan başvuran, başvuru dilekçesinde özetle;

a) Beş yıldır tutulduğu kurumda ailesiyle gerçekleştirdiği açık ve kapalı görüşlerin 30 dakika ile sınırlandırıldığını ve bu sürenin uzak mesafede yaşayan ailesiyle bağını sürdürebilmesi için yetersiz olduğunu, bu sebeple görüş sürelerinin artırılması veya toplu kullandırılması yahut kullanılmayan görüş haklarının telefon hakkına çevrilmesi gerektiğini,

b) Kurumda tutulurken ... Üniversitesi Psikoloji Bölümü'ne yerleştiğini, yerleştiği üniversitenin sınavlarına katılabilmek için üniversite yönetimine başvuruda bulunduğunu ve üniversite yönetiminin de okul sınavlarına kolluk kuvvetleri eşliğinde girebileceğini kendisine ilettiğini; fakat ceza infaz kurumu eğitim biriminin "yol ve askeri harcırah masraflarını karşılaması suretiyle" sınavlara kolluk kuvvetleri eşliğinde gidebileceğini bildirdiğini, söz konusu masrafi karşılamaya maddi gücünün yetmemesi sebebiyle de eğitim hakkına erişiminin dolaylı olarak engellendiğini,

c) Denetimli serbestlik tedbirinden faydalanmak adına talepte bulunduğunu ve talebinin İdare ve Gözlem Kurulu tarafından haksız şekilde reddedildiğini; bu karar hakkında infaz hâkimliğine itirazda bulunduğunu, ayrıca konu hakkında cezaevi savcısıyla görüşme talep etmesine rağmen bu talebinin de İdarece reddedildiğini dile getirmiştir.

3. Muhatap Uşak E Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumunun 23.12.2021 tarih ve ... sayılı cevabi yazılı görüşünde özetle;

a) Kurumda kapasitenin üzerinde hükümlü ve tutuklu barındırıldığından ziyaretçi gruplarına 30 dakikalık açık görüş süresi belirlendiğini; ziyaretçi grupları oluşturulurken kurumun fiziki yapısı, kapasitesi ve koğuş sayısının dikkate alınarak ziyaretçi sayısı, ziyaretlerin hangi saatler arasında ve ne kadar süre ile yapılacağını planlandığını, oluşturulan ziyaret gruplarına ait gün ve saat bilgisinin ailelerine ayrıca bildirilmek üzere hükümlü ve tutuklulara tebliğ edildiğini; hükümlü-tutuklulara tebliğ edilen gün ve saat dışında görüş yaptırılamayacağını, bir defa görüş yapan hükümlü veya tutukluya ikinci bir defa izin verilemeyeceğini, herhangi bir hükümlü hakkında görüş süresinin uzatılması veya görüş hakkının birleştirilmesinin ilgili Yönetmelik kapsamında mümkün olmadığını, ayrıca kullanılmayan açık görüş haklarının telefon görüşüne dönüştürülmesine ilişkin de mevzuatta bir hüküm bulunmadığını,

b) Ceza infaz kurumunda yaygın eğitim ile okuluna devam ettiğini, kayıtlı olduğu ...

Üniversitesi Psikoloji bölümünün sınavlarına girmek istediğini beyan etmesi üzerine ceza infaz kurumu eğitim ve öğretim servisi tarafından kendisine bilgilendirmenin yapıldığını; ilgili mevzuat gereği nakil giderlerini peşin olarak ödemeyi kabul edip bu hususta dilekçe ile başvurmak suretiyle sınavlara girebileceğinin başvurana bildirildiğini; bununla birlikte yapılan incelemeler neticesinde başvuranın yakınları tarafından düzenli olarak hesabına para yatırıldığını ve maddi durumunun sınavlara katılmasını karşılamaya elverişli olduğunun tespit edildiğini; kayıtlı olduğu ... Üniversitesi Psikoloji bölümü sınav sorularının üniversite tarafından infaz kurumuna gönderilmesi halinde başvuranın sınavlarının Kurumda yapılması yönündeki talebinin mümkün olabileceğini,

c) İdare ve Gözlem Kurulunun başvuranın terör örgütü ile bağının halen sürmekte olduğunu gösterir davranışlarda ve söylemlerde bulunması hasebiyle denetimli serbestlik talebinin reddine karar verdiğini; Kurulun bu kararı vermekte mevzuat uyarınca yetkili olduğunu, Kurul kararının infaz hâkimliği tarafından yasaya ve usule uygun bulunarak başvuranın itirazının reddedildiğini; ayrıca başvuranın cezaevi savcısı ile görüştürülerek infaz hâkimliğine başvuru hakkında yol gösterildiğini; denetimli serbestlik kararının keyfi olarak verilmediğini ve kurul tarafından “terör örgütünden ayrıldıklarına dair samimiyetleri tasdik edildiği takdirde denetimli serbestlik tedbirinin uygulandığını”; Kurumda en az 30 mahpusun bu tedbirden yararlandırıldığını; iyileştirme kapsamında tahliyelerin de 01.01.2022 tarihi itibarıyla Bakanlık tarafından uygulamaya konulacağından diğer ceza infaz kurumlarının bu uygulamayı başlattığı iddiasının da gerçeği yansıtmaktan uzak olduğunu ifade etmiştir.

4. Başvuranın muhatap ceza infaz kurumundan alınan yazılı görüşe ilişkin cevabi yazılı görüşünde özetle;

a) Kurumun görüş sürelerinin uzatılması veya birleştirilmesi konusunda haklı gerekçelerinin bulunduğunu; fakat asıl talebinin Bakanlık tarafından genel bir düzenleme yapılması olduğunu,

b) Üniversite sınavlarına gidip gelebilmesi için karşılaması gereken ücreti maddi yoksunluğu nedeniyle karşılayamadığını, muhatap İdarenin maddi durumunun gereken masrafları karşılamaya yeteceğine ilişkin iddialarının asılsız olduğunu,

c) İdare ve Gözlem Kurulu kararının psikolojik ve sosyal durumu dikkate alınmaksızın verildiğini, ayrıca örgütten ayrıldığına ve pişman olduğuna dair beyanlarının kayıtlara geçtiğini; “aynı suçtan hüküm giymiş kişilerle mektuplaştığı” iddialarının asılsız olduğunu ve Kurum tarafından bu mektuplarda herhangi bir suç unsurunun tespit edilemediğini, İnfaz hâkimliğine yaptığı itirazın da gerekli inceleme yapılmaksızın reddedildiğini; cezaevi savcısı ile görüşme gerçekleştirmediği hususunun kamera kayıtları vasıtasıyla kanıtlayabileceğini, ayrıca savcıyla görüştüğüne dair kayıtların kendisi tarafından imzalanmadığını, Kurumda denetimli serbestlik tedbirinden faydalananların idare tarafından keyfi olarak bekletildiğini ifade etmiştir.

III. İLGİLİ MEVZUAT

6. 20.04.2016 tarihli ve 6701 sayılı Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanunu’nda Kurumumuzun görevleri aşağıdaki şekilde düzenlenmiştir:

Madde 9/1 (f): “İnsan hakları ihlallerini resen incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve sonuçlarını takip etmek”, **(h):** “İşkence ve kötü muamele ile mücadele etmek ve bu konuda çalışmalar yapmak”, **(i):** “Özgürlüğünden mahrum bırakılan ya da koruma altına alınan kişilerin ulusal önleme mekanizması kapsamındaki başvurularını incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve sonuçlarını takip etmek...”

Madde 11 (1-ç): “Özgürlüğünden mahrum bırakılan ya da koruma altına alınan kişilerin ulusal önleme mekanizması kapsamındaki başvurularını ve bu kapsamda resen yürütülen incelemeleri karara bağlamak...”

IV. DEĞERLENDİRME VE GEREKÇE

a) Denetimli Serbestliğe İlişkin Değerlendirme

7. 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanun’un 89’uncu maddesinin birinci fıkrasına göre; “Hükümlüler, ceza infaz kurumlarında buldukları tüm aşamalarda, ceza infaz kurumlarının düzen ve güvenliği amacıyla konulmuş kurallara uyup uymadığı, haklarını iyi niyetle kullanıp kullanmadığı, yükümlülüklerini eksiksiz yerine getirip getirmediği, uygulanan iyileştirme programlarına göre toplumla bütünleşmeye hazır olup olmadığı, tekrar suç işleme ve mağdura veya başkalarına zarar verme riskinin düşük olup olmadığı hususlarında idare ve gözlem kurulu tarafından iyi hâlin belirlenmesine esas olmak üzere en geç altı ayda bir değerlendirmeye tabi tutulur.” Aynı maddenin yedinci fıkrasına göre; “İdare ve gözlem kurulu tarafından yapılacak değerlendirmelere esas olacak ilkeler ve kurulun bu maddeye ilişkin çalışma usul ve esasları ile tutum ve davranışları olumsuz değerlendirilen

hükümlülerin yeniden değerlendirilmeye tabi tutulma süreleri Bakanlıkça çıkarılacak yönetmelikte düzenlenir."

8. 29.12.2020 tarihli ve 31349 sayılı Gözlem ve Sınıflandırma Merkezleri ile Hükümlülerin Değerlendirilmesine Dair Yönetmelik'in 14'üncü maddesinin birinci fıkrasına göre; *"İdare ve gözlem kurulunun mevzuatta verilen diğer görevlerinin yanında hükümlünün kademeli olarak toplumla bütünleştirilmesi ile ilgili aşağıda sayılan görevleri yapar: ... e) 5275 sayılı Kanunun 89 uncu maddesinin birinci fıkrası uyarınca bütün hükümlüler hakkındaki ara değerlendirmeleri en geç altı ayda bir yapar. f) 5275 sayılı Kanunun 89 uncu maddesinin üçüncü fıkrası kapsamı dışında kalan hükümlülerin açık ceza infaz kurumuna ayrılmaya, kalan cezasını denetimli serbestlik tedbiri altında infaz etmeye veya ceza infaz kurumlarından doğrudan koşullu salıverilmeye esas iyi hâl değerlendirmelerini yapar."*

9. Adı geçen Yönetmelik'in 16'ncı maddesinin ilk fıkrasına göre; *"Hükümlüler ceza infaz kurumlarında bulunduğu tüm aşamalarda; ceza infaz kurumlarının düzen ve güvenliği amacıyla konulmuş kurallara uyup uymadığı, haklarını iyi niyetle kullanıp kullanmadığı, yükümlülükleri eksiksiz yerine getirip getirmediği, uygulanan iyileştirme programlarına göre toplumla bütünleşmeye hazır olup olmadığı, tekrar suç işleme ve mağdura veya başkalarına zarar verme riskinin düşük olup olmadığı hususlarında; idare ve gözlem kurulu tarafından, iyi hâlin belirlenmesine esas olmak üzere bir değerlendirmeye tabi tutulur."*

10. Aynı Yönetmelik'in 17'nci maddesinin ikinci fıkrasına göre; *"Açık ceza infaz kuruma ayrılmaya, kalan cezanın denetimli serbestlik tedbiri uygulanarak infazına ve ceza infaz kurumundan doğrudan koşullu salıvermeye dair değerlendirmede hükümlünün iyi hâlli olmadığına karar verilmesi durumunda, hükümlü hakkında yapılacak bir sonraki değerlendirme tarihi kararda açıkça belirtilir. Yeniden değerlendirme süresi üç aydan az, bir yıldan fazla olamaz."* Aynı Yönetmelik'in 39'uncu maddesine göre; *"İlgililer, ceza infaz kurumu idaresi ile idare ve gözlem kurulunun bu Yönetmelikte belirtilen kararlarına karşı, 16/5/2001 tarihli ve 4675 sayılı İnfaz Hâkimliği Kanununun 5 ve 6'ncı maddelerinde yazılı usul ve esaslar çerçevesinde şikâyet ve itirazda bulunabilir."*

11. 16.05.2001 tarihli ve 4675 sayılı İnfaz Hâkimliği Kanunu'nun "İnfaz hakimliğince şikâyet üzerine verilen kararlar" adlı 6'ncı maddesinin altıncı fıkrasına göre; *"İtiraz, infaz hakimliğinin yargı çevresinde bulunduğu ağır ceza mahkemesine yapılır."*

12. Yukarıdaki hükümler çerçevesinde; başvuranın İdare ve Gözlem Kurulu tarafından değerlendirilmeye tabi tutulacağı, Kurulun başvuranı açık ceza infaz kurumuna ayırmaya, cezanın denetimli serbestlik tedbiri uygulanarak infazına ve koşullu salıverilmeye ilişkin olarak iyi halin belirlenmesine esas olarak yapacağı değerlendirmesinde hangi kriterlerin kullanılacağı, söz konusu uygulama için gereken sürelerin yasa ve yönetmelikler ile belirlendiği ve ayrıca bu hususta alınacak tüm kararlara karşı yargı yolunun açık olduğu görülmüştür.

13. Somut başvuruda, başvuranın mevzuat kapsamında İnfaz Hakimliğine talebini ilettiği ve mahkeme tarafından yapılan inceleme sonucu söz konusu talebinin ve itirazının reddedildiği, dolayısıyla Kurumda kasıtlı olarak denetimli serbestlikten yararlandırılmadığı yönündeki iddiaların açıkça dayanaktan yoksun olduğu anlaşılmıştır.

14. Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanununun Uygulanmasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik'in 67'nci maddesine göre; *"Ön inceleme aşamasında, başvurunun açıkça dayanaksız olup olmadığı, başvurunun hakkın kötüye kullanımını teşkil edip etmediği, ayrımcılık yasağı ihlalinin kaynaklanan bir zararın bulunup bulunmadığının tespiti açısından incelenebilirliğin esasla birlikte incelenmesi kararlaştırılan başvurulara ilişkin esas inceleme ve araştırma aşamasında söz konusu koşulları taşımayan başvurularla ilgili gerekçeli kabul edilmezlik kararı verilir."* Açıklanan gerekçeler doğrultusunda başvuranın söz konusu iddiasının açıkça dayanaktan yoksun olması nedeniyle "kabul edilmez" olduğuna karar verilmesi gerektiği değerlendirilmiştir.

b) Açık ve Kapalı Görüşlere İlişkin Değerlendirme

15. Ceza İnfaz Kurumlarında mahpusların dış dünyayla temaslarını makul düzeyde devam ettirmesi çok önemlidir. Herşeyden önce mahpusların aileleriyle veya yakın arkadaşlarıyla ilişkilerini devam ettirebilme imkanı verilmelidir. Buradaki temel prensip, dış dünyayla temasın desteklenmesi olmalıdır; bu tür temasın sınırlanması sadece kayda değer güvenlik endişeleri veya kaynak kısıtlılığı nedenlerine dayandırılabilir. (Avrupa İşkence ve

16. Başvuran, tutulduğu Kurumdaki kapalı ve açık görüşlerin 30 dakika ile sınırlandırıldığını ve bu sürenin uzak mesafede yaşayan ailesiyle bağı sürdürülebilmesi için yetersiz olduğunu belirterek görüş sürelerinin artırılması veya toplu kullandırılması yahut kullanılmayan görüş haklarının telefon hakkına çevrilmesi gerektiğini ifade etmiştir. Başvuranın iddialarına karşılık muhatap Kurum, Kurumda kapasitenin üzerinde hükümlü ve tutuklu barındırıldığından ziyaretçi grupları için 30 dakikalık açık görüş süresi belirlendiğini; ziyaretçi grupları oluşturulurken kurumun fiziki yapısı, kapasitesi ve koğu sayısının dikkate alınarak ziyaretçi sayısı, ziyaretlerin hangi saatler arasında ve ne kadar süre ile yapılacağı planlandığını, bir defa görüş yapan hükümlü veya tutukluya ikinci bir defa izin verilemeyeceğini, herhangi bir hükümlü hakkında görüş süresinin uzatılması veya görüş hakkının birleştirilmesinin ilgili Yönetmelik kapsamında mümkün olmadığını, ayrıca kullanılmayan açık görüş haklarının telefon görüşüne dönüştürülmesine ilişkin de mevzuatta bir hüküm bulunmadığını belirtmiştir.

17. Öncelikle başvuranın görüş sürelerinin mahpuslara toplu kullandırılması veya ziyaret görüşlerinin telefon görüşüne çevrilmesine ilişkin taleplerinin gerçekleştirilmesinin mümkün olmadığını belirtmek gerekir. İlgili mevzuat kapsamında söz konusu taleplerin hayata geçirilmesi muhatap Kurumun takdiri uhdesinde bulunmamaktadır. Ancak muhatap Kurumun ziyaretler hakkındaki bağlı takdir yetkisini kullanılabileceği noktanın ziyaret sürelerinin belirlenmesi olduğu da eklenmelidir.

18. Muhatap Kurum, başvuranın açık görüş sürelerinin arttırılması talebine karşılık; "açık görüş süresinin 30 dakika belirlenmesinde; kurumun fiziki yapısı, kapasitesi ve koğu sayısının dikkate alınarak ziyaretçi sayısı, ziyaretlerin hangi saatler arasında ve ne kadar süre ile yapılacağı planlandığını" dile getirmiştir.

19. Hükümlü ve Tutukluların Ziyaret Edilmeleri Hakkında Yönetmelik'in 17. maddesinin "Açık ziyaretler, bir saatten fazla olmamak kaydıyla 09.00 - 17.00 saatleri arasında yaptırılır. Ziyaret süresi, görüşmenin fiilen başladığı andan itibaren işler." hükmü uyarınca açık görüş süresi en fazla bir saat olarak belirlenebilmektedir. Muhatap Kurum mahpusları yarım saat açık görüşten faydalandırmaktadır. Kurum, bu sürenin belirlenmesinde dikkate alınan makul nedenleri yukarıda sıralamıştır; ancak başvuranın "tutulduğu kuruma uzak şehirden gelen ailesi ile sadece yarım saat görüşebildiği" şikayetinin de haklılık payı olduğu yadsınmaz. Açıklanan nedenlerle başvuru kapsamında muhatap Kurumun gerekçeleri ile başvuranın talebi arasında makul bir denge kurularak açık görüş sürelerinin arttırılmasının İdarece yeniden ele alınabileceği değerlendirilmektedir.

c) Eğitim Hakkına Erişime İlişkin Değerlendirme

20. Anayasa Mahkemesi, Mehmet Reşit Arslan ve diğerleri kararında; Sözleşme (AİHS) gibi Anayasa'nın da devlete, ceza infaz kurumlarında hükümlü ve tutuklulara eğitim-öğretim imkânı sağlanması yönünde pozitif bir yükümlülük yüklediğini belirtmiştir. Bununla birlikte 5275 sayılı Kanun ve ilgili diğer düzenleyici işlemlerde mahpuslar için eğitimsel, kültürel ve sosyal faaliyetlerin önemi vurgulanarak bu tür faaliyetlerin mahpusların topluma kazandırılmasındaki önemini ortaya konulduğunu, yasal olarak devletin mahpuslara ceza infaz kurumunun imkânları çerçevesinde eğitim ve öğretim sağlama yükümlülüğü altına girdiğini eklemiştir (*Mehmet Reşit Arslan ve diğerleri, para. 72*).

21. Adalet Bakanlığı Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü tarafından 5275 sayılı Kanun gereğince, ceza infaz kurumlarında genç ve yetişkin hükümlü ve tutuklulara uygulanacak eğitim ve iyileştirme çalışmalarına ilişkin usul ve esasları göstermek, mevzuatın uygulanmasını kolaylaştırmak, uygulamada ortaya çıkan sorunları gidermek amacıyla hazırlanan 27.07.2007 tarihli ve 46/1 sayılı Genelge'nin (Genelge) "Eğitim ve Öğretim Çalışmaları" başlıklı Dördüncü Bölümünde, ceza infaz kurumlarında hükümlü ve tutukluların yararlanabileceği eğitim-öğretim olanaklarına yer verilmiştir.

22. Anılan Genelge'nin bahsedilen Dördüncü Bölümünde yükseköğretimin de tutuklu ve hükümlülerin yararlanabileceği bir öğretim çeşidi olarak kabul edildiği ve "Yüksek Öğretim Çalışmaları" başlığı altında düzenlendiği görülmektedir. İlgili kısım şöyledir: "(1) Herhangi bir yüksek öğretim kurumuna devam ederken tutuklanan veya hüküm giyen öğrencilerin ya da ceza infaz kurumundayken üniversite sınavını kazanan hükümlü ve tutukluların kapalı ceza infaz kurumlarından, okullarının kabul etmesi durumunda, dış güvenlik görevlisi muhafazasında, açık ceza infaz kurumlarından iç güvenlik görevlisi nezaretinde ara, yıl sonu, bütünleme ve mazeret sınavlarına katılmaları sağlanacaktır. Talebi olması hâlinde okullarının kabul etmesi koşuluyla kayıt dondurma işlemi yapılması için girişimlerde de bulunulacaktır."

23. Söz konusu Genelgede; kayıt ve sınav harçlarını, yol masraflarını ödeyemeyecek durumdaki hükümlü ve

tutukluların bu tür masraflarının karşılanması için il veya ilçe sosyal yardımlaşma ve dayanışma vakfından, gönüllü kurum ve kuruluşlardan yardım isteneceği, ayrıca gerekirse yol masraflarının eğitim kurulu kararıyla emanet para faizi hesabından veya kurum olanaklarıyla karşılanacağı öngörülmüştür. Dolayısıyla kapalı ceza infaz kurumunda bulunan ve örgün yükseköğretime devam eden hükümlü ve tutukluların sınava girebilmek için gereken yol masraflarını kendilerinin karşılamasının beklendiği ancak karşılayamayacak durumda olanlar için bazı alternatifler öngörüldüğü anlaşılmaktadır.

24. Somut başvuruda, başvuranın sınavlara kolluk kuvvetleri eşliğinde gidebileceğinin muhatap Kurum tarafından kendisine bildirdiği görülmektedir. Başvuran, söz konusu masrafı karşılamaya maddi gücünün yetmemesi sebebiyle de eğitim hakkına erişiminin dolaylı olarak engellendiğini iddia etmektedir.

25. Yukarıdaki açıklamalar göz önüne alındığında; öğrenci-mahpusların eğitim masraflarını (kurumdan okula transferleri için yol masrafı) karşılamaya maddi imkanlarının yetmemesi halinde yardım kuruluşları veya tutuldukları ceza infaz kurumları vasıtasıyla bu masraflar karşılanabilmektedir. Ancak somut başvuruda, muhatap Kurum yapmış olduğu incelemeler neticesinde başvuranın yakınları tarafından düzenli olarak hesabına para yatırıldığı ve maddi durumunun sınavlara katılmasını karşılamaya elverişli olduğunun tespit edildiğini belirtmektedir. Dolayısıyla 21. paragrafta anılan Genelgede eğitim kuruluşlarında sınava girmek üzere nakledilen mahpusların yol giderlerinin tutuldukları kurumlarca karşılanması hususu “mahpusun maddi durumunun elverişsiz olması” koşuluna bağlanmıştır. Hatta maddi durumu olmayan mahpuslar için öncelikle yardım kuruluşlarına başvurulabileceği de hüküm altına alınmaktadır. Bu nedenle başvuranın eğitim kurumundaki sınavlara katılabilmesi için gereken masrafın muhatap Kurumca karşılanmaması sebebiyle eğitim hakkının dolaylı olarak ihlal edildiği iddiası yerinde bulunmamıştır.

V. KARAR

- 1.** Başvuruda KÖTÜ MUAMELE YASAĞI İHLALİ YAPILMADIĞINA,
- 2.** Kararın taraflara tebliğine ve KAMUOYUNA DUYURULMASINA,
- 3.** Karara karşı tebliğ tarihinden itibaren 60 gün içerisinde Ankara İdare Mahkemesine başvurulabileceğine, 09.08.2022 tarihinde, OY BİRLİĞİYLE, karar verildi.

Av. Alişan TİRYAKİ

Daire Başkanı

Dr. Burhan ERKUŞ

Üye

Saffet BALIN

Üye

İsmail AYAZ

Üye

Av. Zennure BER

Üye